

KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing inzake de klacht van

<ouders van cliënt>

over

Het Raamwerk, locatie <locatiennaam>

DE KLACHT

De klacht heeft betrekking op het niet mogen blijven logeren van de vriend van de dochter. Dochter is meerderjarig en verblijft op basis van een WLZ indicatie samen met een medecliënte/huisgenote in een tweepersoonswoning van Het Raamwerk aan <locatiennaam>. Vader is mentor van de dochter en ouders stellen dat het logeren wel toegestaan zou moeten worden. Dochter mag ook bij haar vriend logeren, dat zou andersom ook mogelijk moeten zijn. Er wordt al langere tijd gepoogd toestemming van de zorgaanbieder te krijgen maar dat is tot op heden niet gelukt. Vanuit de zorgaanbieder is aangevoerd dat er in het verleden slechte ervaringen in soortgelijke situaties zijn opgedaan en dat er huisregels gelden die logeren niet toestaan. Ouders hebben de huisregels nooit gezien. Door de zorgaanbieder zou zijn toegezegd dat de huisregels aangepast kunnen worden maar daarin is geen verdere actie ondernomen.

DE PROCEDURE

De ouders van <cliëntnaam> hebben op 25 oktober 2020 een klacht ingediend bij zorgorganisatie Het Raamwerk.

De (ambtelijk secretaris van de) klachtencommissie van Het Raamwerk merkt deze klacht aan als een klacht over een bezoekbeperking en daarmee als onvrijwillige zorg als bedoeld in de Wet Zorg en Dwang waarover de KCOZ een uitspraak kan doen

De klacht is op 1 december 2020 door de zorgorganisatie doorgestuurd naar de Klachten-Commissie Onvrijwillige Zorg (hierna kortheidshalve aangeduid als de commissie).

OVERWEGINGEN

De commissie KCOZ is bevoegd om klachten in behandeling te nemen zoals genoemd in artikel 55 van de Wet Zorg en Dwang (Wzd). Op hoofdlijnen weergegeven gaan deze bepalingen over de opname en uitvoering van verplichte zorg in de behandeling van een individuele patiënt/cliënt. Dat is geheel in lijn met de opzet van de wet. Onvrijwillige zorg is bedoeld om ernstig nadeel te voorkomen of op te heffen, welk nadeel is ontstaan als gevolg van de aandoening van de patiënt/cliënt. Hoewel er vanuit een overzicht van alle voorkomende problemen gezegd zou kunnen worden dat er overeenkomsten zijn, een algemene deler, is er bij een besluit tot het opleggen van verplichte zorg altijd een individuele patiënt/cliënt met geheel eigen specifieke omstandigheden die met elkaar afgewogen (moeten) worden bij de beslissing tot het voorschrijven en/of uitvoeren van verplichte zorg.

Huisregels zijn algemeen geldend. Dat wil zeggen dat ze gelijk gelden voor alle patiënten/cliënten die in de betreffende instelling zijn opgenomen. Huisregels hebben als doel een georganiseerd, harmonisch en veilig samenleven te bevorderen en kunnen beperkingen met zich meebrengen. Huisregels kunnen ook beperkingen opleggen die specifiek met het doel van de instelling te maken hebben, zoals bijvoorbeeld een verbod op alcohol- en/of drugsgebruik op een afdeling of in een instelling.

Zodra zich feiten of omstandigheden voordoen die noodzaken tot ingrijpen bij een individuele patiënt/cliënt en die patiënt/cliënt verzet zich tegen de ingreep is er sprake van onvrijwillige zorg als de instelling de ingreep ondanks het verzet toch noodzakelijk acht.

Huisregels zijn niet individueel en houden geen rekening met individuele feiten en omstandigheden en kunnen derhalve nooit de bron zijn van onvrijwillige zorg en zijn ook niet opgenomen onder de klachtgronden van art. 55 Wzd.

Verder zijn er in deze zaak geen feiten en of omstandigheden bekend die zouden kunnen leiden tot een ander oordeel.

UITSPRAAK

De voorzitter van de commissie besluit dat in deze klacht geen sprake is van een individuele beslissing tot het toepassen van onvrijwillige zorg in de vorm van een bezoekbeperking als bedoeld in art. 2 lid 1 sub i Wzd noch van een andere vorm van onvrijwillige zorg als bedoeld in art. 2 jo. art. 10 e.v. Wzd.

De commissie is derhalve niet bevoegd een uitspraak over de klacht te doen.

De voorzitter van commissie verwijst de klacht voor behandeling op basis van de Wkkgz terug naar de zorgaanbieder.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen, binnen zes weken na de dag waarop de commissie deze beslissing aan partijen heeft medegedeeld (dat wil zeggen: binnen zes weken na de dag waarop de commissie partijen heeft gemeld dat zij deze beslissing kunnen downloaden van het netwerk van de KCOZ, een verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht (zie artikel 56 lid 1 onder a en 56c Wet zorg en dwang).

Deze uitspraak is vastgesteld op 9 december 2020 door de voorzitter van de KlachtenCommissie Onvrijwillige Zorg, de heer mr. J.A. Heeren

mr. J.A. Heeren,
voorzitter

Dit is de geanonimiseerde versie van een uitspraak van de KCOZ. Conform artikel 56b, lid 7 Wzd maakt de KCOZ haar uitspraken openbaar 'in zodanige vorm dat deze niet tot personen herleidbaar zijn, behoudens voor zover het de zorgaanbieder betreft'. De KCOZ maakt haar uitspraken openbaar door deze op de website van de KCOZ te publiceren.